

CNSAS,
— Directia Ceretare, Expozitii, Publicatii

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUDETEAN ALBA

- Redat din lb. română
- nr. postului: ICDT 5
- nr. file :
- nr. de înreg.: oo21428
oo2264/o4.10.1983
- înregistrate : 22.09.1983
- ind. 138/R. I.
- redat : o3.10.1983

29
~~SECRET~~
- copie -
STRICT SECRET
Ex.unic.

- copie la Directia I Bucuresti
ss col.BRIHAC FLORIAN

" BIANU "
=====

La ora 11,30 la obiectiv sosește, conform întregerii telefonice de la ora 10,24, cetățeanul POPA IOAN. Discuțiile se poartă afară, dar în jurul orei 11,50 obiectivul și cu POPA intră în casă.

Se pare că afară s-a discutat despre ofițerul R.I. care a stat de vorbă cu obiectivul pentru că acesta continuă să-i relateze lui POPA despre ce au discutat, ce l-a întrebat ofițerul ce i-a răspuns.

Se discută apoi despre întunirea din vara aceasta a colegilor obiectivului, acesta relatîndu-i lui POPA amănunte despre unii colegi și în special despre COPOSU. Se discută apoi despre o scrisoare primită de la COPOSU de către obiectiv și care se pare că, conține discursul lui COPOSU la întunire.

POPA: Dar asta îți-a trimis-o prin cineva, nu prin poștă.

Obiec. : Prin poștă dar nu ... n-am desfăcut-o.

POPA - Mare lucru !

Obiec. : Da, mare lucru.

POPA : Uită-te bine, să n-o fi desfăcut.

Obiec. : Nu, n-au desfășut-o. R. a zis că "scrisoarea nu îți-a lăsat-o dumitale ? N-a zis că "nu îți-a trimis-o". Dacă zicea așa eram sigur c-o știe. Dar dacă a zis "nu îți-a lăsat-o" înseamnă că se referă la aceea după care a citit. Li-e frică de toate. Acum toate mașinile astăzi mici îs controlate. Deschide portbagajul și controlează.

POPA : Pentru ?

Obiec. : Eu am crezut că pentru că e culesul viilor

- 2 -

Dar e pentru altceva: un post de miliție, cu un depozit de arme au fost atacate și s-au furat toate armele: cartușe, puști, mitraliere.

P.: Unde?

Obiec. : Undeva în țară.

P.: Adică sunt oameni care lucrează.

Obiec. : Da, sunt.

P.: Or pregăti ceva.

Obiec. : Păi, a mai fost odată și de la Cugir.

P.: Da, da. Au mai fost chestii din astea. Am auzit și eu".

Obiec. relatează, în continuare despre discuțiile avute cu ofițerul R.I.

Obiec.- El crede că TODEA nu-i greco-catolic, numai CERGHIZAN și DULAU.

P. : Eu chiar mă mir. Dar îi spun eu lui CIPARIU să-i spună...

Obiec.: CIPARIU cred că-i supărat pe mine că i-am zis "fari-seu".

P.: Si ei au zis. Eu aşa am aflat că eu numai de aseară știu că s-a dat după alfabet. Că zice către mine că "mi-o ... dolarii pe care o să-i primiți". Eu am zis că ce dolari să primesc ?

Obiec. : Se vede că el a fost cu lista, cum s-ar zice, cu asta, cu TODEA.

P. : Nu știu. El numai ~~atîta~~ mi-a spus că i-a cerut adresa lui RUSU VICTOR. A zis că de la mine l-a întrebat de multe ori ce fac dar nu i-a cerut niciodată adresa mea. M-a întrebat dacă i-am dat eu adresa. Eu nu i-am dat-o dar ~~acolo~~ e cuscrușul meu care are adresam poate s-o aibă de la ei.

Obiec. : Dat ~~toti~~ susțin că după alfabet. Atunci înseamnă că peste noi a trecut. Dar noi nu pentru asta avem o atitudine ... în sfîrșit ... o avem pentru linistea interioară. Că doar înainte am avut mai mare neplăceri. Aștia credeau că eu pot organiza ceva rebeliune, sau aşa ceva. Eu nu m-am plâns la nimeni dar doi ani de zile, să fi în slujbă cu gestiune, să te poarte din miliție în miliție, de la Tîrnăveni la Brașov, de la Brașov la București, cît a ținut procesul. Cît tremur și cîtă neliniste. Asta a fost în 1957-1958.

Obiec. îi relatează lui POPA situația cînd a fost el anchetat, povestindu-i amănunte de la proces, după care discuțiile revin:

Obiec. : "Acum sunt necăjit că a venit cineva și i-am dat aia^alui COPOS s-o citească, ori la MOISE ori la PINCA. Trebuie să-i întreb că să nu ajungă cumva la ăstia și să zică, că ... Nu-i nimic ceva ... dar totuși ...

P.: Deci tu n-ai mintit, tu nu o ai.

Obiec. : Da, n-am mintit, dar trebuie să fi pregătit pentru

- 3 -

orice.

P. : El poate se gîndește "ăştia zice ceva împotriva regimului". Mie mi-a zis atunci să fac cerere, să nu am și nemulțumirea asta. Anul viitor mă duc, înainte de a face cererea, mă duc la el (R.I. - n.l.) să-mi spună de ce nu mă lasă.

Obiec. : Si eu, acum să-mi termin lucru, mă duc să iau formularele și să-mi fac cererea, pentru anul ce vine.

P. : Da, dar cererea trebuie să o faci numai în ianuarie.

Obiec. : Păi, BOMBONICA a făcut în anul acesta și i-a dat voie și are și la anul viitor.

P. : Da, sase luni e valabil, dela aprobat. Poate te lasă că am văzut că tu nu mai ai de ascuns nimic. La mine se gîndește că cine știe ce activitate religioasă duc. Si m-a luat prima dată cum că eu aş fi dat ceva lui TODERICI, apoi cu celealte. Are bănuiala că eu am secrete pe care nu i le spun.

Obiec. : Acum chestia asta n-o mai discuta cu nimeni. Lasă că noi putem trăi și fără "ajutor" ... Dar BAN ROMAN a primit și el ?

P. : El a primit. El a primit tot mereu și altele.

Obiec. : Dar interesant, copilul lui BAN ăsta, profesorul ... aia acolo în Franța se feresc de el.

P. : După cum am înțeles de la BOMBONICA, se cam tem toți unii de altii.

Obiec. : Da. Dar, interesant că gînerele lui BOMBONIC vorbea de el rău, francez, nu român. În schimb, a lui ORIAN e băiat cumsecade. E medic într-un sat, la 30 km. de Paris cu circa 30.000 de locuitori. Are o locuință cu 7 camere, eu etaj și încă una cu vreo cinci camere în curte.

P. : Deci el acolo are și cabinetul ?

Obiec. : Da, da.

P. : Eh, altă viață, d-le, altă viață. Or fi și necăjiți, săraci și lipsiți dar cei care muncesc și care își formează o situație, ăia ... Ar fi bine să putem să ajungem acolo, le-am vedea pe toate așa, mai altfel.

Obiec. : Cu puțină sănătate și la vîîsta astă, am putea să vizităm, să vedem și noi niște lucruri pe care ...

P. : Păi de aceea vrea mai tare fata. Vreau să-i văd pe ei cum trăiesc, dar vreau să mai aud, să mai văd ceva ...

Obiec. : Ei sănt aproape de München ?

P. : Păi, el acolo lucrează, la EMKET (?) Locuiesc la vreo 70 km distanță. Acum zice că a fost trimis în Olanda.

.. // ..

- 4 -

Obiec. : Dar el la ce întreprindere lucrează, tot la asta... de petrol, ceva ... ?

P. : Ei fac instalații, după cum am înțeles eu. Au lucrări în toate țările. Sînt tare mulțumiți. Dar tot mereu se plîng că sînt foarte muncitori. Sînt căutați și cotați, dar nu-i ușoară munca lor.

Obiec. : Dar el acum stăpînește limba, nu ?

P.: El încă nu știe aşa cum trebuie. Ea e nemțoaică, ea știe limba germană, dar SANDEL, deși a făcut și aici și acolo, mai face greșeli. Din Italia mi-a scris el dar de acasă ea îmi scrie, el scrie mai puțin. Ea e foarte atentă cu mine, foarte mult ar vrea să mă duc acolo că SANDEL e cam nervos și să-l mai potolesc.

Obiec. : Păi, poate te lasă, că acum s-au mai domolit și "ăştia".

P.: Eu de trei ani tot cer. Dar ce-o fi cu "ăsta" (R.I.) că nu mă mai cheamă la el, nu mă mai întreabă, nu mă mai opreste. Cred că n-a fost mulțumit, că niciodată cînd mă întreba ceva eu nu-i spuneam ce mă întreba.

Obiec. : Pe mine nu m-a întrebat niciodată chestii de astea, despre biserică, Săraca biserică ! Chiar aşa o suferință, să stea 200 de ani sub stăpînire austro-ungară, să n-o poată dărîma și să vină ai tăi să-o nimicească."

Discuția se întrerupe, obiectivul și vizitatorul său fiind chemați afară de către soțiile lor.-

H.G.

R.D. 012/1103
din 11.10.1983
1 ex/MA

CONFIDENTIAL